

■ Йәшләргә нәсихәт

АГАЧ ҺӘМ УРМАННЫ СӨЮ

Мөхәммәт ГАЛЛЯМОВ,
"Ихлас" мәчете имам-хатыйбы,
медицина фәннәре кандидаты.

Бөек динебез, кешелек жәмгыятен бөтен ихтыяжлары белән эченә алган бер дин. Белеүбезчә, Ислам дине көн-дәлек тормышыбызның һәр мизгелен, һәр өлешен яктыртучы, бу дөньяда, безне бәхәтле итәр өчен һәм дә мәңгелек галәмгә, яки ахирәтебез өчен дә безне хәзерлекле булуыбызны нәсихәт итә.

Дәрәсләктә, кешелек жәмгыятенә ихтыяжына яраган һәрнәрсәләр тирә-ягыбызны уратып алган. Бу караштан, Раббыбыз Аллаһ тарафыннан бар ителгән нәрсәләрнең һәр төрлесе, кимчелексез бер шәкелдә уртага куелган.

Аеруча, агач һәм аны үстерүнең мөһимлеге, чүпле һәм такыр жирләрдә яшеллеге, урманлыгы булган чәчәккә бер өлкә итүне, динебез Ислам идея-хыял итеп йөрәкләребезгә салган. Нәкъ хәдис шәрифтә бәян ителгәнчә, гыйлем алу өчен бишкәтән ләхәткә кадәр бер гомер кирәк булгандай, урманга да бишкәтән ләхәткә кадәр мохтаж булуыбыз, ихтыяжлыгыбыз көн кебек ачыктыр.

Һәр ел "Урманчылык атнасы" һәм "Бөтендөнья урманчылык көне" кебек сәбәпләргә таянып, өлкәбезне тагы да гөлчәчәклә бер өлкә итү максатында, урман байлыкларыбызны саклау ысуллары хакында сөйлибез, язабыз һәм аңлашабыз. Әмма шунысын да яхшы төшеник ки: бөек динебез бәхәтле сәга-

дәтебез хакына булган эшләребездән, агач һәм урманга игътибарны елына бер яисә берничә көн түгел, бәлки, гомер буена, аны кешелек хәятеннән бер генә көнгә дә аермыйча, кыямәткә кадәр гөрләп-шаулап торганын ният вә максат иттерә. Сөекле пәйгамбәребезнең бу мәсьәләгә эһәмият бирүе дә, барчабызга да кыйммәтле бер нәсихәттер. Аллаһ Рәсүле (сгв) шулай боермактадыр: "Кыямәт кубарылачак заман булса да, кулыгызда булган бер хөрмә ботагын жиргә тыгу мөмкинлеге булса, һич тукталып калмагыз, аны хәзер үк утыртыгыз", - диде. Күрәсез, динебезнең агачка, урманга һәм, гомумән, яшеллеккә биргән эһәмиятен моннан тагы да ачыграк итеп аңлату чарасы юктыр. Хәтта гомеренең көзенә кадәр яшәгән кешенең кулында жиргә утыртырлык бер ботак булса да. Олуг пәйгамбәребез: "Ташла ул кулындагыны, намаз кыл, тәсбих тарт, тәүбә ит, хәер бир", - димәгән, бер агач утыртудан да тагы да саваплырак юл күрсәтмәгән.

Пәйгамбәребез хәзрәте Мөхәммәт (с.г.в.) дөньялыкта гомер кичергән вакытта башкарылган хәерле эшләрнең бәгъзеләре өчен, кеше үлгәннән соң да Аллаһ каршында аның дәрәжәсен арттырачагын бәян иткән. Бу гамәлләрнең берсе - жимешлеме-жимешсезме булуына карамастан агач утыртудыр. Аллаһ илчесенең бу үгәт-нәсихәтләренә караганда, утыртылган агачның жимешләреннән вә күләгәсеннән кешеләр һәм башка жан ияләре

рәхәт күрсәләр, аны утыртучының савап дөфтәре ябылмаячак. Үзе үлеп китсә дә, Аллаһ каршындагы дәрәжәсе даими рәвештә күтәреләчәктер. Рәсулюллаһның бу ачыкламаларында бөек динебезнең агач үстерү һәм аны тәрбияләүгә бирелгән эһәмияте никадәр ачык күренә.

Гасырлар - дөвәрләр буенча бөтен милләتلәрдә агач һәм урман мәсьәләсенә эһәмият бирелгән, көч салынган. Бу үзәнчәлеккә кырыс холыклы заман урман мәсьәләсенә игътибарыбызны тагы да ныграк жәлеп иттерде. Әйтергә кирәк, икътисадый күтәрелү чаралары янында агач житештерү вә урманнарны саклау юнәлешендә дә бик житди хезмәтләр вә казанышлар күрсәтелде. Хәзерге көндә агачның һәм урманның эһәмиятен аңламаган, аңа булган ихтыяжыбызны күрмәгән һичбер өлкә калмады. Агач һәм урманны жаны кебек саклаган, аны бала кебек караган илләр бар. Хәтта чүлләрдә - агачка карата жайсыз тәбиғият шартларында, ком дәръяларында, тауларда бакчалар һәм гөлчәчәк аланнары, сәхрәләр майданга китергән милләтләрнең булуы дөнья тарихында күргәнәбез бар. Дәрәсләктә бу юнәлеш тагы да мөкәммәл шәкелдә безнең юлыбыз булырга тиеш. Чөнки без - агач үстерүне үрнәк итеп күрсәткән, ә инде бер агач та үстермәүне гөнаһ итеп санаган дин Исламның, хәзрәте Мөхәммәд Мостафаның өммәтләребез.

Агач һәм урман - һәр өлкәнең иң саф мохите, иң гүзәл хәзинәсәдер, иң кыйммәтле чыганагы, иң игелекле бакчасыдыр. Анда хозур-рәхәтлек тойгылар белән хисләнгән бер нечкә рух, бәгырьләренә иркәләүче бер илаһи низам бар. Башка һичбер нәрсә белән чагыштырмаслык, кешенең матди вә мәгънәви һавасы өчен әйтеп бетерә алмаслык кирәкле шифа-дәвалар бар.

Агач кәлимәсе телебезгә кәргәннән бирле, ул - балаларыбызның бишеге, өйләребезнең - ишеге, шулпабызның кашыгы уагыбызның яктысыдыр. Дөньяга күзәбезне ачканнан алып ахирәт сәфәренә киткәнгә

кадәр мохтаж булган барлыгыбыздыр.

Һич әөбһәсез, агач һәм урман хәтта XXI гасырга да киң яктылык биргән нурдыр. Бу яктылык ялыз бер учактан күтәрелгән яктылык түгел, бәлки кәләбләрнең вә күңелләренә түрән жылыткан бер яктылыктыр, фазыйләт вә мәгърифәт китерүче бер нурдыр.

Агач ул - һәр таңда утырып укыган гәзитәбез, белембезне арттыру өчен укыган китабыбыз. Бу таңнар, бу иртәләрдә мөктәпкә озаткан балаларыбызның сумкасындагы дөфтәредер, кәләмедер. Өебездә баш очыбызга олуг бер хөрмәт белән урнаштырган мөкәттәс аять-жәлиләләр язылган кәгазьләр.

Агач утыртуны гыйбадәт итеп санаган мөкәттәс динебезнең агачларны һәм урманнарны кыргыйларча харап итүчеләргә хөкеме, шикләnmәгез, жәмгәт, үлем жәзасы түгел. Ләкин ике аршин туфрак, жир өчен урманнарны ут ягып яндыруга кадәр барып житкән кешеләр, бөек Раббыбыз каршында бу жинаятләренәң хисабын биргәндә бик жәфалана-чаклар, газап кичерәчәкләр. Рәсми булган мәгълүматларга караганда, илебездә ут чыгу аркасында янган урманнарның 99 проценты кеше кулыннан чыккан янгындыр. Ягъни бу ваемсыз вә куркыныч жинаятләренә жир кешеләре, безнең ватандашларыбыз да эшлиләр. Хәтта сугыш шартларында

да да гаскәр башлыгына бирелгән әмерләр арасында хатыннарны, балаларны һәм картларны үтермәгез, диеп катгый рә-вештә тыелган. Шулай ук агачларның сәбәпсез вә чарасыз киселеп эрәм ителүе дә шулай аянычлы. Уңдырышлы жир-ләренә саклаучы урманнарга игътибар иттерүче инсан һәм урманны корыткан кеше арасындагы капма-каршылык ни кадәр зур!

Ягъни бөек динебез хәтта дошман һәләкәтендә калган жимеш агачларын юк итмәскә өнди. Инде моңа юл куючылар булса, бу - үзләрен милли хурлыкка китерүче бер куркыныч хәлдәр, никадәр үкенечтер, никадәр гөнаһтыр.

Халкыбыз арасында киң таралган "Яшь агач кисәр - башкисәр" әйтәме дә агач һәм урманга булган мөхәббәтне, урман дошманнарына нәфрәтен күрсәтә.

"Яшеллек күрмәгән күзләр төрле төсләр, буяулар күрү ләззәтеннән мөхрүмдер", - дигелгән.

Үз йортында дик кардәшенә кул күтәрүче никадәр гөнаһлы булса, милли иминлегебез, икътисадыбызның нигезе булган урманнарыбызны утта яндыру, һәлак итү дә - жинаяттер, гөнаһтыр.

Кем жәннәт ватанын коры такырлык, чүплек хәләнә калдырса, йөрәгендә тамчы кадәр Аллаһ һәм ватанны сөю тойгысы булган кеше дә моңа риза булмас.

Пәйгамбәребезнең соңгы вәгазе

(Азагы. Башы № 4).

Кешеләр! Бүген шайтан сезнең бу туфракларыгызда яңадан үзенә тәэсир көчән мәңгегә югалты. Ләкин мин тыйган, үзегез өчен эһәмиятсез булып күрүгән эшләрдә аңа иярсәгез, бу эшегез аны шатландырачак кына. Динебезне, иманыгызыны саклау өчен болардан да тыелыгыз.

Кешеләр! Хатыннарның хакларын хаклауны онытмагыз. Мин сезгә бу эштә Раббил Хактан куркырга киңәш итәм. Сөз хатыннарыгызыны Аллаһ эманәте белән алдыгыз. Аларның намуслары һәм гыйфәтләре хакында Аллаһ Тәгаләгә сөз биреп аларны хәләл иттегез. Сезнең хатыннарга карата хакларыгыз, аларның сөзгә хаклары бар. Сезнең аларга карата хакларыгыз - хатыннарыгызының гәилә уагынын сезгә ошамаган кешеләрдән саклауда. Угәр сез теләмәгән берәү гәилә уагыгызга якын килсә, аларны төрткәләп

куып жибәрегез. Хатыннарның сөзгә карата хаклары, алар яшәгән жир үзәнчәлекләренә карап, кирәк булган киём-салым һәм азык белән тәэмин итүегездер.

Мөэминнәр! Сезгә бер эманәт калдырам. Ул эманәтне нык сакласагыз, юлыгызыны һич югалтмасыз. Ул эманәт - Раббил Гыйззә вә Тәгаләнең Бөек китабы Коръән Кәримдер.

Мөэминнәр! Сүземне тыңлагыз һәм һичкайчан да онытмагыз. Мөселман - мөселманның кардәшедер. Димәк, барлык мөселманнар үзара туганнардыр. Кардәшеңнең хакына керү беркемгә дә дәрәс түгел. Кем дә булса кешедән әйбер ала икән, ул алган әйбере бирүченәң үз кулы белән биргән әйбере булсын.

Кешеләр! Раббыгыз бердер. Атагыз да бердер. Сөз барыгыз да Әдәм (г.с.) балалары. Ул исә үзе туфрактан яратылган. Аллаһ янында сезнең иң хөрмәтлеләре-

Мөселман кардәшләр! Сөекле Пәйгамбәребез Мөхәммәд Мостафа (с.г.в.)нең соңгы вәгазеннән күрүенчә, без бер-беребезгә карәндәш булабыз. Шулай булгач, без бер-беребезгә карата туганнарча мөгамәләдә яшәргә тиешбез. Эгәр дә без изгелек итсәк, безгә дә изгелек итәрләр, яманлык кылсак, шуны күрербез. Шуны онытмаска кирәк: гөнаһ нигъмәтнең үзгәрүенә сәбәпче булып тора. Фани дөньяда ничек яшәсәк, ахирәттә шуның әжерен алачакбыз. Мизан майданына жыелганда, гамәл дөфтәлләребез уң яктан бирелгәннәрдән булсак икән, инша Аллаһ.

Өфөлә намаз вакыты

Йомадиал ахыр 2010 миләди йыл
1431 нижри йыл.

Йомадиал ахыр	Азна көндәре	Май	Иртәнге намаз	Кояш калтка	Өйлә нам.	Икен. нам.	Ахшам. намазы	Йәстү намазы
1 Шәмбе	15	4.40	6.10	14.30	20.46	22.16	23.46	
2 Йәкшәмбе	16	4.39	6.09	14.30	20.48	22.18	23.48	
3 Дүшәмбе	17	4.37	6.07	14.30	20.50	22.20	23.50	
4 Шишәмбе	18	4.35	6.05	14.30	20.51	22.21	23.51	
5 Шаршамбы	19	4.34	6.04	14.30	20.53	22.23	23.53	
6 Кесе йома	20	4.32	6.02	14.30	20.55	22.25	23.55	
7 Йома	21	4.31	6.01	14.30	20.57	22.27	23.57	
8 Шәмбе	22	4.29	5.59	14.30	20.58	22.28	23.58	
9 Йәкшәмбе	23	4.28	5.58	14.30	20.59	22.29	23.59	
10 Дүшәмбе	24	4.26	5.56	14.30	21.01	22.31	00.01	
11 Шишәмбе	25	4.25	5.55	14.30	21.03	22.33	00.03	
12 Шаршамбы	26	4.24	5.54	14.30	21.04	22.34	00.04	
13 Кесе йома	27	4.22	5.52	14.30	21.05	22.35	00.05	
14 Йома	28	4.21	5.51	14.30	21.07	22.37	00.07	
15 Шәмбе	29	4.20	5.50	14.30	21.08	22.38	00.08	
16 Йәкшәмбе	30	4.19	5.49	14.30	21.10	22.40	00.10	
17 Дүшәмбе	31	4.18	5.48	14.30	21.11	22.41	00.11	
18 Шишәмбе	1	4.17	5.47	14.30	21.12	22.42	00.12	
19 Шаршамбы	2	4.16	5.46	14.30	21.14	22.44	00.14	
20 Кесе йома	3	4.15	5.45	14.30	21.15	22.45	00.15	
21 Йома	4	4.14	5.44	14.30	21.16	22.46	00.16	
22 Шәмбе	5	4.13	5.43	14.30	21.17	22.47	00.17	
23 Йәкшәмбе	6	4.12	5.42	14.30	21.18	22.48	00.18	
24 Дүшәмбе	7	4.12	5.42	14.30	21.19	22.49	00.19	
25 Шишәмбе	8	4.11	5.41	14.30	21.20	22.50	00.20	
26 Шаршамбы	9	4.11	5.41	14.30	21.21	22.51	00.21	
27 Кесе йома	10	4.10	5.40	14.30	21.22	22.52	00.22	
28 Йома	11	4.10	5.40	14.30	21.23	22.53	00.23	
29 Шәмбе	12	4.09	5.39	14.30	21.23	22.53	00.23	
1 Йәкшәмбе	13	4.09	5.39	14.30	21.24	22.54	00.24	